

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813217707
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813217707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovovej vo veci starostlivosti o maloletú G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. D. XXXX/X, V., zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa otca H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., U. a matky Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., o zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.septembra 2013, č.k. 11P/64/2013-52, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca, ktorým sa pre nízky príjem, pozostávajúci dlhodobo iba z dávky v hmotnej núdzi 62,50 Eur mesačne, domáhal zníženia výživného určeného mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza z augusta 2009 vo výške 57 Eur mesačne. Rozhodnutie odôvodnil tým, že od určenia výživného došlo k zmene pomerov iba na strane maloletej, u ktorej sa zvýšili náklady v súvislosti s navštevovaním materskej školy, no na strane otca ani matky významnejšia zmena pomerov nenastala. Matka je naďalej na rodičovskej dovolenke a jej príjem je 222,70 Eur mesačne. Otec je od roku 2004 nezamestnaný a pracoval na dohodu iba krátku dobu počas letných mesiacov roku 2013 ako predavač v bufete na kúpalisku za odmenu 1,94 Eur/hod. Otec má stredoškolské vzdelanie, s ktorým by podľa okresného súdu mohol vykonávať robotnícke a nekvalifikované zamestnanie, no nebolo preukázané, že by sa o zamestnanie aktívne zaujímal, prípadne mal snahu absolvovať rekvalifikačný kurz, ktorý by jeho možnosť zamestnať sa zvýšil. Okresný súd neprijal otcovu argumentáciu, že je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nikto mu prácu neponúkol, ako ani to, že sa nemôže zamestnať pre krízu. Mal za to, že na strane otca nie je závažná prekážka, najmä v jeho zdravotnom stave, pre ktorú by sa nemohol zamestnať, a že otec nevykonáva dostatočné úsilie nájsť si zamestnanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že krajský súd výživné z jeho strany zníži na minimálnu výšku. Uviedol, že pri určení doterajšieho výživného vychádzal súd zo skutočnosti, že v čase rozhodovania bol zamestnaný, a to od 10.07.2008 do 31.08.2008 s príjmom 278,56 Eur - 414,79 Eur mesačne. Odtedy je však opäť nezamestnaný a dostáva iba dávku v hmotnej núdzi 62,50 Eur mesačne. Okresný súd nezohľadnil, že si podal prihlášku na univerzitu v Trnave a po vyhlásení napadnutého rozsudku sa dozvedel, že je aj prijatý, z čoho vyplýva, že sa o zvýšenie svojej kvalifikácie snaží. Otec poukázal na objektivnosť ekonomickej krízy, ako aj na to, že z jeho zamestnania sa v lete 2013 je zrejme, že sa práci nevyhýba. Ponechaním doterajšieho výživného, ktoré je takmer identické s výškou jeho príjmu, je ohrozené jeho živobytie, je vystavený riziku trestného stíhania a je ohrozený jeho vzťah s maloletou.

Matka vo svojom vyjadrení nesúhlasila s odvolaním otca a žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť. Prístup otca k plneniu vyživovacej povinnosti považovala za nezodpovedný a jeho konanie za vyhybanie sa práci.

Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v medziach dôvodov odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Citované ustanovenie stanoví ako určujúce kritériá pre posudzovanie výšky výživného na strane povinnej osoby nielen majetkové pomery, teda aktuálnu výšku príjmu a hodnotu majetku, ale aj schopnosti a možnosti povinného. Aj keď teda majetok povinného a najmä jeho reálny aktuálny príjem nie je dostatočný na určenie výživného vo výške zodpovedajúcej potrebám oprávneného, môže byť určené výživné aj v takej výške, že preukázaný existujúci príjem povinného na plnenie takto stanovenej výšky výživného nepostačuje. Podmienkou takejto zdanlivej disproporcie je, že na strane povinného sú objektívne dané také schopnosti a možnosti, že by mohol dosahovať aj príjem vyšší, ako reálne má, no iba z dôvodov na jeho strane tomu tak nie je. O takúto situáciu sa jedná aj v posudzovanom prípade. I keď pri poslednom rozhodnutí o výživnom mal otec vyšší príjem, ako v súčasnosti, dlhodobo poberanú dávku v hmotnej núdzi, je na jeho strane rozhodujúce, že sa jedná o muža v produktívnom veku bez zdravotných problémov a bez vážneho obmedzenia jeho časových možností. Tieto skutočnosti umožňujú prijať záver, že nie je daný objektívny dôvod, pre ktorý by sa otec nemohol zamestnať a dosahovať tak lepší príjem, ako dávku v hmotnej núdzi. Poukazy otca na ekonomickú krízu nie sú v tomto smere na mieste, pretože jej dopady nie sú tak závažné, že by muž v jeho postavení nebol schopný získať žiadne zamestnanie, keď by pre to vyvíjal maximálne úsilie. Príčina, prečo otec nie je zamestnaný, netkvie v ekonomickej kríze, ale práve v tom, že otec nevyvíja dostatočné úsilie, aby sa zamestnal. Byť evidovaný ako uchádzač o zamestnanie je príliš pasívny prístup, aby ním otec získal zamestnanie. Vo vzťahu k vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, za ktorej plnenie je v prvom rade zodpovedný rodič, je po otcovi oprávnené požadovať, aby prácu aktívne vyhľadával, a to nielen v mieste svojho trvalého bydliska, a aby v jeho situácii odkázanosti na dávku v hmotnej núdzi prijal akúkoľvek prácu zabezpečujúcu lepší príjem, ako dosahuje v súčasnosti.

Vzhľadom na uvedené je plnenie výživného v nezmenenej výške v schopnostiach a možnostiach otca, teda vo výške zodpovedajúcej citovanému ustanoveniu Zákona o rodine a okresný súd rozhodol správne, keď výživné za danej situácie neznižil. Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.